



Asia: VN/25102/2023

Hallituksen esitysluonnos eduskunnalle valtion aluehallintouudistusta koskevaksi lainsäädännöksi

Kohta 1. Tässä voitte kommentoida Lupa- ja valvontavirastoa koskevaa lakiehdotusta (liite 1), sen säännökohtaisia perusteluja, sitä koskevia yleisperusteluosuuksia ja muita lukuja hallituksen esityksessä (liite 4) sekä valtioneuvoston asetusta Lupa- ja valvontavirastosta (liite 6) vastaamalla seuraaviin kysymyskokonaisuuksiin: Muutos- ja korjausehdotuksia Lupa- ja valvontavirastoa koskevaan lakiehdotukseen ja sen säännökohtaisiin perusteluihin. Kommentit Lupa- ja valvontavirastoa koskeviin yleisperusteluihin ja muihin lukuihin hallituksen esityksessä Muutos- ja korjausehdotukset valtioneuvoston asetukseen Lupa- ja valvontavirastosta.

Onko teillä kommentoitavaa kohtaan 1? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä kohtaan 2.

Kyllä (vastauskohdat aukeavat, jos tämä vaihtoehto valitaan)

Luku 1 Yleiset säännökset (1-3 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

Satakuntaliitto pitää valtakunnallisen Lupa- ja valvontaviraston perustamista kannatettavana, mikäli perustamisella on mahdollista sujuvoittaa, nopeuttaa ja yksinkertaistaa lupaprosesseja sekä vahvistaa yhdenmukaista lupa- ja valvontakäytäntöä alueesta riippumatta.

Lain lupa- ja valvontavirastosta 3 §:ssä (Toimialat ja tehtävät) on mainittu viraston yhtenä tehtäväkokonaisuutena ympäristö -toimiala, johon sisältyy ympäristönsuojelun, luonnonsuojelun, alueidenkäytön, rakentamisen, vesien- ja merenhoidon lupa-, ohjaus-, suunnittelu- ja valvontatehtäviä, vesitalousasioiden lupa- ja valvontatehtäviä, sekä ympäristövaikutusten arviointiin liittyviä tehtäviä ja muita ympäristön käyttämistä ja suojelua koskevia tehtäviä.

Hallituksen lupa- ja valvontavirastosta antaman esityksen 3 §:n kohdan 3 mukaan Lupa- ja valvontavirastolle siirtyvät alueiden käytön valvonta ja ohjaus. Vuonna 2017 tehdyllä lain muutoksella ohjaustehtävä muutettiin edistämistehtäväksi eikä valtion aluehallinnolla ole sen jälkeen ollut alueiden käytön ohjaustehtävää. Perusteluista ei selkeästi käy ilmi, mitä oikeasti tavoitellaan ja tarkoitetaan ohjaustehtävällä. Ohjaustehtävän palauttaminen lainsäädäntöön on merkittävä muutos, jolle ei aineistossa esitetä perusteita. Näin merkittävästä kuntien itsemääräämisoikeuteen vaikuttavasta kysymyksestä ei pitäisi säätää osana tätä prosessia, vaan se tulee selvittää ja arvioida osana alueidenkäyttölain kokonaisuutta.

Nykyisen lain elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista 3 §:ssä mainitut liikennetehtävät julkisen liikenteen järjestämisen tehtävää lukuun ottamatta siirtyvät elinvoimakeskuksiin. Lain elinvoimakeskuksista sekä kehittämis- ja hallintokeskuksesta 2 §:ssä (Elinvoimakeskusten tehtäväryhmät ja tehtävät) on mainittu yhtenä tehtäväkohtana liikennejärjestelmän toimivuus, liikenneturvallisuus, tie- ja liikenneolot sekä maanteiden pito. Julkisen liikenteen järjestämisen tehtävät siirtyvät Liikenne- ja viestintävirastoon.

Satakunnan elinvoiman kannalta on merkittävää, että mm. tie- ja liikenneolot sekä maanteiden pito ovat mahdollisimman lähellä maakuntaa eli tulevassa Elinvoimakeskuksessa. Alueidenkäytön näkökulmasta liikenne on kuitenkin myös kiinteä osa alue- ja yhdyskuntarakennetta. Satakuntaliitto pitää alueidenkäytön tehtävien hoidon osalta hieman haasteellisena, että liikennetehtävien kokonaisuus irrotetaan muista ympäristö -toimialan tehtävistä eri organisaatioon. Alueidenkäytön näkökulmasta uudistuksessa on syytä huomioida, että Lupa- ja valvontavirastossa on riittävä osaaminen ja asiantuntijuus liikenteen ja maankäytön vuorovaikutuksen osalta.

Lupa- ja valvontavirastolain 3 §:n mukaan (Toimialat ja tehtävät) pelastustoimi ja varautuminen sijoittuvat osaksi valtakunnallista virastoa. 13 §:ssä säädettäisiin varautumisen alueellisen yhteistyön järjestämisestä varautumisen yhteistyöalueilla. Varautumisen yhteensovittamistehtävän keskittäminen viidelle alueelle on haasteellinen ja uhkaa jättää tehtävän liian kauas kuntien ja muiden toimijoiden käytännön tarpeista. Alueellisen varautumisen toteutusmallin muutostarpeet on otettava valmisteluun viivytyksettä, koska ehdotettu malli ei vastaa alueiden tarpeisiin esimerkiksi maakunnallisten yhteistyörakenteiden ylläpidon ja läsnäolon, tilannekuvan tuottamisen, ylläpidon ja toimittamisen, eikä elinkeinoelämän näkemysten huomioimisen osalta. Satakuntaliiton näkemyksen mukaan alueelle syntyy tiiviin yhteistyön ja kuntien ja kaupunkien varautumistyön myötä tilannetietoutta, joka tulee huomioida varautumisessa nykyistä vahvemmin, ja lakiluonnoksessa jää epäselväksi, miten varautuminen kytkeytyy aluetietouteen, suunnitteluun ja yhteensovittamiseen.

Luku 2 Organisaatio (4 §)

Kommenttinne tästä pykälästä

Satakuntaliitto pitää lupa- ja valvontaviraston tehtävien kokoamista yhteen valtakunnalliseen virastoon hyvänä, edellyttäen että se edesauttaa tehtävien hoitamisessa lainsäädännön

yhdennäköistä soveltamista ja toteutusta koko maan alueella. Erityisen tärkeänä Satakuntaliitto pitää alueiden ja elinkeinoelämän kehittämiseen sekä luvitukseen kytkeytyvien tehtävien hoitamisen riittävää resurssointia ja alueen tuntemusta.

Luku 3 Johtaminen (5-8 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 4 Ohjaus (9-12 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 5 Viraston erinäisiä tehtäviä koskevat säännökset (13-16 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

13 §:ssä säädettäisiin varautumisen alueellisen yhteistyön järjestämisestä varautumisen yhteistyöalueilla. Aluehallintouudistuksen aikataulu huomioiden tämä on perusteltua, mutta alueellisen varautumisen toteutusmallin muutostarpeet on otettava valmisteluun viivytyksettä, koska ehdotettu malli ei vastaa alueiden tarpeisiin esimerkiksi maakunnallisten yhteistyörakenteiden ylläpidon ja läsnäolon, tilannekuvan tuottamisen, ylläpidon ja toimittamisen, eikä elinkeinoelämän näkemysten huomioimisen osalta. Satakuntaliiton näkemyksen mukaan alueelle syntyy tiiviin yhteistyön ja kuntien ja kaupunkien varautumistyön myötä tilannetietoutta, joka tulee huomioida varautumisessa nykyistä vahvemmin, ja lakiluonnoksessa jää epäselväksi, miten varautuminen kytkeytyy aluetietouteen, suunnitteluun ja yhteensovittamiseen.

Luku 6 Virkojen täyttäminen ja erityiset kelpoisuusvaatimukset (17-21 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 7 Erinäiset säännökset (22-29 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 8 Voimaantulo ja siirtymäsäännökset (30-36 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 1 Asian tausta ja valmistelu

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 2 Nykytila ja sen arviointi

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 3 Tavoitteet

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 8 Lakia alemman asteinen sääntely

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 9 Voimaantulo

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 11 Suhde muihin esityksiin

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 12 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Kommenttinne tästä luvusta

-

Muutos- ja korjausehdotukset valtioneuvoston asetukseen Lupa- ja valvontavirastosta

Kommenttinne asetuksesta

Kohta 2. Tässä voitte kommentoida elinvoimakeskuksia sekä kehittämis- ja hallintokeskusta koskevaa lakiehdotusta (liite 2) ja sen säännöskohtaisia perusteluja, sitä koskevia yleisperusteluosuuksia ja muita lukuja hallituksen esityksessä (liite 4) sekä valtioneuvoston asetusta elinvoimakeskuksista sekä kehittämis- ja hallintokeskuksesta (liite 7) vastaamalla seuraaviin kysymyskokonaisuuksiin: Muutos- ja korjausehdotuksia elinvoimakeskuksia sekä kehittämis- ja hallintokeskusta koskevaan lakiehdotukseen ja sen säännöskohtaisiin perusteluihin. Kommentit elinvoimakeskuksia sekä kehittämis- ja hallintokeskusta koskeviin yleisperusteluihin ja muihin lukuihin hallituksen esityksessä sekä muutos- ja korjausehdotukset valtioneuvoston asetukseen elinvoimakeskuksista sekä kehittämis- ja hallintokeskuksesta.

Onko teillä kommentoitavaa kohtaan 2? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä kohtaan 3.

Kyllä (vastauskohdat aukeavat, jos tämä vaihtoehto valitaan)

Luku 1 Elinvoimakeskuksia koskevat yleiset säännökset (1-5 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

Elinvoimakeskusten tehtäväryhmistä ja tehtävistä säädetään 2 §:ssä.

Lain 2 §:n 3. momentissa määritellään Elinvoimakeskuksen tehtävät liikenteen osalta. Liikenne- ja viestintäministeriön hallinnonalalle suunniteltujen uudistusten yhteydessä on edelleen varmistettava alueellisen ja paikallisen erityisosaamisen ja yhteistyön täysimääräinen hyödyntäminen. Liikennejärjestelmää tulee jatkossakin kehittää kokonaisvaltaisesti ja pitkäjänteisesti kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla. Maakunnan elinvoiman kannalta on merkittävää, että mm. tie- ja liikenneolot sekä maanteiden pito ovat mahdollisimman lähellä maakuntaa eli tulevassa Elinvoimakeskuksessa.

Lain 2 §:n 5. momentissa säädetään elinvoimakeskuksille työ- ja koulutusperustaisen maahanmuuton tehtävistä. Maahanmuuttoon ja kotoutumiseen liittyvät tehtävät ovat kansainvälisyyttä tavoittelevalle maakunnalle tärkeitä. Satakunnan kannalta on toivottavaa, että tulevalla Lounais-Suomen elinvoimakeskuksella on alueellaan riittävä toimivalta työ- ja koulutusperäisen maahanmuuton ja kotoutumisen osalta. Tämä on syytä mahdollistaa myös asetuksella.

Nykyisen aluekehityslain 17 §:ssä maakuntien liittojen tehtäväksi määritetään seurata ja ennakoida aluekehitystä sekä toimintaympäristön ja osaamistarpeiden muutoksia. Tässä kohdassa on selkeä ristiriita elinvoimakeskusten tehtävälistan (2 §, 1 mom) ensimmäiseen kohtaan, johon esityksen mukaan sisältyy oman alueen työvoiman ja osaamistarpeiden ennakointi yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Tässä yhteydessä tulee vahvemmin linjata, että maakuntien liitoilla varsinaisena aluekehitysviranomaisena on selkeä koordinaatiovastuu maakunnan tilan seurannasta ja ennakoinnista.

Lain elinvoimakeskuksista sekä kehittämis- ja hallintokeskuksesta 2 §:ssä (Elinvoimakeskusten tehtäväryhmät ja tehtävät) on mainittu yhtenä tehtäväkohtana luonnon monimuotoisuuden hyvän tilan edistäminen sekä kulttuuriympäristön hoito, vesien ja meren hyvän tilan edistäminen, alueidenkäytön ja ilmastotyön edistäminen ja ympäristökasvatus. Tehtäväkokonaisuus linkittyy vahvasti Lupa- ja valvontaviraston 3 §:ssä (Toimialat ja tehtävät) mainitun ympäristö -toimialan tehtäviin eikä lakiehdotuksesta ilmene, että mitä edistämistehtävät tarkalleen ottaen pitävät sisällään. Tehtäväkokonaisuudet tulee avata lain perusteluissa.

Laissa elinvoimakeskuksista sekä kehittämis- ja hallintokeskuksesta 2 §:ssä elinvoimakeskusten tehtäväksi on määritelty Euroopan Unionin alue- ja rakennepolitiikan toimeenpanotehtävät. Esityksessä mainitaan, että jatkossa näitä tehtäviä voidaan edelleen vahvistaa, muttei oteta kantaa, miten. Aluekehitysviranomaisina maakunnan liitoilla tulee jatkossakin olla vähintään nykyinen rooli alue- ja rakennepolitiikan toteuttajina ja rahoitusta välittävinä viranomaisina.

Laki elinvoimakeskuksista sekä kehittämis- ja hallintokeskuksesta, luku 1, 2 § määrittelee, että elinvoimakeskusten tehtävänä on lisäksi tiettyjen tehtävien hoitaminen, joista ei ole säädetty erikseen, mm. 1) alueiden kehittäminen, yrittäjyyden ja elinkeinotoiminnan edistäminen, yritystoimintaa edistävä neuvonta, palveluohjaus ja verkostotyö sekä työvoiman laadun kehittäminen. Lain kyseinen kohdan tavoite on sinänsä hyvä. Kyseisen kohdan perusteissa, liite 5, sivu 205 kuitenkin todetaan, että ”muun muassa uuden EU-ohjelmakauden osalta keskusten roolia voidaan vahvistaa ja tehtävien keskittämisen tarvetta arvioida uudelleen”. Satakuntaliitto haluaa tältä osin muistuttaa, että mahdollisen keskittämisen uudelleenarvioinnissa tulisi uutta ohjelmakautta suunniteltaessa elinvoimakeskusten lisäksi säilyttää nykyiset tehtävää hoitavat maakuntien liitot välittävinä toimieliminä. Satakuntaliitto on valmis toimimaan välittävänä toimielimenä myös uudella ohjelmakaudella.

Ajatus uuden EU-ohjelmakauden keskittämisen purkamisesta uusien elinvoimakeskusten osalta on kuitenkin sinänsä kannatettava. Keskitetty EU-rahoitus on kuluvalta ja edellisellä ohjelmakaudella etäännyttänyt maakuntien EU-hankehakijoita rahoitusviranomaisista. Keskittämisen purkaminen edesauttaisi tulevien ohjelmien kautta tehtävää, eri maakunnat huomioivaa, EU:n läheisyysperiaatteen mukaista sekä tasapainoista alue- ja yrityskehittämistä. Toimintamalli edistäisi myös EU-ohjelmien kuntarahoituksen kerryttämistä osana kansallista vastinrahoitusta.

Elinvoimakeskusten organisoinnista säädetään 3 §:ssä. Satakuntaliitto pitää tärkeänä, että lakiluonnoksessa varmistetaan elinvoimakeskusten aito läsnäolo ja toimivalta kaikissa maakunnissa. Keskusten päätoimipaikoista ja toimipaikoista säädettäisiin lakiluonnoksen perusteella (Laki elinvoimakeskuksista sekä kehittämis- ja hallintokeskuksesta, luku 1, § 3) valtioneuvoston asetuksella. Lakiluonnoksen liiteaineistossa (liite 5, sivu 99.) tosin todetaan, että sivutoimipaikkojen tarkemmasta sijainnista määrätään elinvoimakeskusten työjärjestyksessä, jonka hyväksymisestä päättää elinvoimakeskuksen ylijohtaja. Lakiluonnoksen perusteissa tulisivin vielä tarkemmin määrittellä, mitkä ovat sivutoimipaikan kriteerit ja miten määrittely koskee esim. useamman maakunnan elinvoimakeskusten eri toimipaikkoja.

Luku 2 Elinvoimakeskusten ohjaus ja johtaminen (6-12 §)

Kommenttinne tästä pykälästä

Lakiluonnoksen 7 § mainittujen strategia-asiakirjan sekä tulossopimuksen laadinnan yhteydessä on erittäin tärkeää, että yhteistyö Työ- ja elinkeinoministeriön, uuden elinvoimakeskuksen ja Satakuntaliiton (maakunnan liittojen) kesken on tiivistä ja vuorovaikutteista. Elinvoimakeskusten strategisten tavoitteiden sekä tulostavoitteiden osalta on muistettava, että maakunnan liitto laatii voimassa olevan aluekehityslain mukaan maakunnan pitkän aikavälin strategian ja maakuntaohjelman, jota myös nykyisten ELY-keskusten sekä myös tulevien elinvoimakeskusten toiminnan tulee ottaa huomioon ja tukea.

Maakunnan liitolla tulee jatkossakin olla vastuu aluekehittämisen strategisesta kokonaisuudesta, jota ohjataan kunkin maakunnan osalta maakuntaohjelmalla. Maakuntaohjelmat tulee nähdä myös valtion aluehallintoviranomaisten toimintoja ohjaavina. Maakunnan liitot tulee säilyttää aluekehityslain mukaisina aluekehitysviranomaisina. Elinvoimakeskusten tulee jatkossa keskittyä elinvoiman vahvistamiseen ja edistämiseen hoitamalla sille kuuluvia valtion toimeenpano- ja kehittämistehtäviä.

Luku 3 Kehittämis- ja hallintokeskusta koskevat säännökset (13-19 §)

Kommenttinne näistä pykäläistä

Hallituksen esityksen 13 §:ssä säädetään KEHA-keskuksen muiden tehtävien lisäksi myös siitä, että KEHA-keskuksen tehtävänä olisi seurata ja arvioida alueellisten työvoimapalvelujen tuloksellisuutta ja toimivuutta sekä tuottaa niitä koskevaa tietoa. Tämän mukaisesti KEHA-keskus toimisi kaksoisroolissa, jossa se toisaalta tarjoaisi alueille työvoimapalveluihin liittyviä mm. tietojärjestelmäpalveluja ja neuvontaa ja toisaalta seuraisi ja arvioisi alueellisten työvoimapalvelujen tuloksellisuutta. Satakuntaliitto pitää tärkeänä, että alueellisten työvoimapalvelujen tuloksellisuutta seurataan ja arvioidaan. Samalla Satakuntaliitto näkee KEHA-keskukselle esitettyä alueellisten työvoimapalvelujen tuloksellisuuden seuranta ja arviointitehtävää erittäin ongelmallisena jo pelkästään objektiivisuusvaatimuksesta tarkasteltuna. Siksi työllisyyspalveluiden arviointi tulee poistaa KEHA-keskuksen tehtävistä ja säätää se jonkin riippumattoman tahon tehtäväksi. On muutoinkin tärkeää, että myös itse KEHA-keskuksen toimintaan kohdistuu riippumattoman viraston harjoittamaa valvontaa.

Luku 4 Elinvoimakeskuksia sekä kehittämis- ja hallintokeskusta koskevat erinäiset säännökset (20-25 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

Esityksen lähtökohtana on, että valtion ja kuntien väliseen tehtäväjakoon ei tule muutoksia ja lain 21 §:ssä Yhteistyö eri toimijoiden kanssa korostetaan, että elinvoimakeskus toimii tehtäviinsä liittyen yhteistyössä paikallisten ja alueellisten toimijoiden kanssa. Esityksessä on kuitenkin kohtia, jotka voivat hämärtää aluekehittämistä vastuun rajapintaa sekä kuntien ja maakuntien roolia elinvoiman ja aluekehittämisen teemoissa. Nykyisessä aluekehityslainsäädännössä on kirjattu maakunnan liitot aluekehitysviranomaisiksi. Tätä tehtäväjakoa ja vastuunjakoa tulee selkeyttää ja varsinaisen aluekehittämistäviranomaisen rooli tulee säilyttää maakuntien liitoilla.

Luku 5 Voimaantulo ja siirtymäsäännökset (27-30 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 1 Asian tausta ja valmistelu

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 2 Nykytila ja sen arviointi

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 3 Tavoitteet

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 8 Lakia alemman asteinen sääntely

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 9 Voimaantulo

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 11 Suhde muihin esityksiin

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 12 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Kommenttinne tästä luvusta

-

1 § Elinvoimakeskusten nimet, toimialueet ja päätoimipaikat

Kommenttinne tästä pykälästä

Ahvenanmaan, Varsinais-Suomen ja Satakunnan maakunnat on esitetty samaan Lounais-Suomen elinvoimakeskukseen siten, että päätoimipaikka on Turussa ja toimipaikka Porissa. Satakuntaliitto pitää tärkeänä, että valtion aluehallinto on alueilla läsnä ja toimivaltainen toimien kehittäjäkumppanina kunnille ja maakunnille. Nimen tulee kuvata koko aluetta ja siksi Lounais-Suomen elinvoimakeskus on nimenä kannatettava.

Valtion aluehallinnon tulee tuntea paikalliset olosuhteet, alueiden vahvuudet ja heikkoudet eli paikalliset olosuhteet, jotta se voi toimia alueella tehokkaasti. Satakuntaliitto pitää erittäin merkittävänä maakunnan kehityksen kannalta, että toimipaikka Porissa myös toteutuu. Satakuntaliitto pitää lisäksi tärkeänä, että elinvoimakeskuksen lain perusteissa, asetuksessa ja työjärjestyksessä määritellään tarkemmin toimipaikkojen kriteeristö.

2 § Elinvoimakeskusten organisaatio

Kommenttinne tästä pykälästä

-

3-13 § Elinvoimakeskusten toimialueet eräissä tehtävissä (keskistetyt tehtävät)

Kommenttinne näistä pykäläistä

Asetusluonnoksen 3 §:ssä tuodaan esiin Etelä-Suomen, Keski-Suomen ja Pohjois-Pohjanmaan elinvoimakeskusten laissa annetut, alueiden kehittämisen ja rakennerahastotoiminnan keskistetyn välittävän toimielimen tehtävät. Em. maininnat eri elinvoimakeskusten kesken tulisi saattaa yhdenmukaisiksi tarkkojen lakiviittausten osalta.

Muut mahdolliset huomiot asetuksesta

Kommenttinne

-

Kohta 3. Tässä voitte kommentoida Ahvenanmaan valtionvirastoa koskevaa lakiehdotusta (liite3) ja sen säännöskohtaisia perusteluja sekä sen yleisperusteluita ja muita lukuja hallituksen esityksessä liittyen Ahvenanmaan valtionvirastoon (liite 4) vastaamalla seuraaviin kysymyskokonaisuuksiin: Muutos- ja korjausehdotukset Ahvenanmaan valtionvirastoa koskevaan lakiehdotukseen ja sen säännöskohtaisiin perusteluihin Kommentit yleisperusteluihin ja muihin lukuihin hallituksen esityksessä

Onko teillä kommentoitavaa kohtaan 3? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä B osuuteen.

Ei

Luku 1 Yleiset säännökset (1-4 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 2 Ahvenanmaan valtionviraston ohjaus (5-6 §)

Kommenttinne tästä pykälästä

-

Luku 3 Johtaminen (7-11 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 4 Erinäiset säännökset (12-14 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 1 Asian tausta ja valmistelu

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 2 Nykytila ja sen arviointi

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 3 Tavoitteet

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 8 Lakia alemman asteinen sääntely

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 9 Voimaantulo

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 11 Suhde muihin esityksiin

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 12 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

Kommenttinne tästä luvusta

-

B HALLITUKSEN ESITYSLUONNOSTA KOSKEVAT MUUT MAHDOLLISET HUOMIOT

Onko teillä kommentoitavaa B osuuteen? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä C osuuteen.

Kyllä (vastauskenttä aukeaa, jos tämä vaihtoehto valitaan)

Muut mahdolliset huomionne hallituksen esitysluonnoksesta.

Satakuntaliitto pitää ensisijaisen tärkeänä elinvoimakeskusten paikallista aluetuntemusta ja aluekehitysosaamista. Elinvoimakeskuksilla tulee olla riittävät resurssit suhteessa asiakkuuksiin. Satakuntaliitto korostaa, että valtion aluehallinnon uudistuksella ei tule millään tavoin pyrkiä

keskittämään aluekehitysviranomaistoimintaa valtion viranomaisille. Satakuntaliitto haluaa aluekehittämisen tehtävien osalta korostaa erityisesti yhteistyöosaamista alueella toimivien tärkeimpien aluekehittäjäorganisaatioiden, kuten maakuntien liittojen kanssa. Alueiden kehittämisen painopisteiden yhteensovittaminen kunnallishallinnon organisaatioiden kanssa on kokonaisuuden ja tulosten saavuttamisen kannalta oleellista ja lakiluonnos antaa siihen mahdollisuuden.

C HALLITUKSEN ESITYSLUONNOKSEN SISÄLTÄMÄT MUUT LAKIEHDOTUKSET, JOILLA TOTEUTETAAN UUDISTUKSEN EDELLYTTÄMÄT TEHTÄVÄSIIRROT LUPA- JA VALVONTAVIRASTOLLE, ELINVOIMAKESKUKSILLE, KEHITTÄMIS- JA HALLINTOKESKUKSELLE SEKÄ MUILLE VIRASTOILLE

Onko teillä kommentoitavaa C osuuteen? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä D osuuteen.

Ei

Ulkoministeriö, 2 lakiehdotusta, luku 7.1

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Oikeusministeriö, 39 lakiehdotusta, luku 7.2

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Sisäministeriö, 10 lakiehdotusta, luku 7.3

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Puolustusministeriö, 2 lakiehdotusta, luku 7.4

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Valtiovarainministeriö, 18 lakiehdotusta, luku 7.5

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Opetus- ja kulttuuriministeriö, 24 lakiehdotusta, luku 7.6

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Maa- ja metsätalousministeriö, 68 lakiehdotusta, luku 7.7

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Liikenne- ja viestintäministeriö, 14 lakiehdotusta, luku 7.8

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Työ- ja elinkeinoministeriö, 31 lakiehdotusta, luku 7.9

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Sosiaali- ja terveysministeriö, 52 lakiehdotusta, luku 7.10

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Ympäristöministeriö, 25 lakiehdotusta, luku 7.11

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

D TIIVISTELMÄ LAUSUNNON PÄÄHUOMIOISTA

Pyydämme esittämään lausunnon päähuomiot tässä tiivistetysti (suositus enintään 4500 merkkiä)

Satakuntaliitto pitää valtakunnallisen Lupa- ja valvontaviraston perustamista kannatettavana, mikäli perustamisella on mahdollista sujuvoittaa, nopeuttaa ja yksinkertaistaa lupaprosesseja sekä vahvistaa yhdenmukaista lupa- ja valvontakäytäntöä alueesta riippumatta.

Uudistuksen myötä tarjoutuu mahdollisuus tehostaa valtion aluehallinnon toimintaa ja tämän tulee olla uudistuksen yksi tavoite alueiden tarpeita unohtamatta. Kustannustehokkuuden lisäämisen lisäksi valtion aluehallinnon toimintaa tulee uudistaa alue- ja asiakaslähtöisemmäksi sekä tuloksellisemmaksi ja vaikuttavammaksi. Satakuntaliiton näkökulmasta on tärkeää, että sekä valtakunnallisella että alueellisella tasolla valtiotoimija kykenee tosiasiallisesti toimimaan alueilla ja tukemaan maakuntia ja kuntia niiden kehittämis- ja viranomaistoiminnassa.

Satakuntaliitto pitää tärkeänä, että valtion aluehallinto on alueilla läsnä toimien kehittäjäkumppanina kunnille ja maakunnille. Valtion aluehallinnon tulee tuntea paikalliset olosuhteet, alueiden vahvuudet ja heikkoudet eli paikalliset olosuhteet, jotta se voi toimia alueella tehokkaasti, tästä syystä on ensiarvoisen tärkeää, että Lounais-Suomen elinvoimakeskuksen toimipaikka on Porissa ja se turvataan vähintään asetuksella.

Ahvenanmaan, Varsinais-Suomen ja Satakunnan maakunnat on esitetty samaan Lounais-Suomen elinvoimakeskukseen siten, että päätoimipaikka on Turussa ja toimipaikka Porissa. Satakuntaliitto pitää tärkeänä, että valtion aluehallinto on alueilla läsnä ja toimivaltainen toimien kehittäjäkumppanina kunnille ja maakunnille. Nimen tulee kuvata koko aluetta ja siksi Lounais-Suomen elinvoimakeskus on nimenä kannatettava.

Esityksen lähtökohtana on, että valtion ja kuntien väliseen tehtäväjakoön ei tule muutoksia. Elinvoimakeskuksia koskevan lain 21 §:ssä (Yhteistyö eri toimijoiden kanssa) korostetaan, että elinvoimakeskus toimii tehtäviinsä liittyen yhteistyössä paikallisten ja alueellisten toimi

joiden kanssa. Tulkinta, jonka mukaan muutoksia ei tule, on vahvasti yksinkertaistettu, sillä valtion aluehallinnon tehtävillä on lukuisia yhtymäpintoja kuntien ja maakunnan liittojen tehtäviin, joten muutoksella on väistämättä selkeitä vaikutuksia näihin. Esityksessä on kohtia, jotka voivat hämärtää aluekehittämistä rajapintaa sekä kuntien ja maakuntien roolia elinvoiman ja aluekehittämisen teemoissa. Satakuntaliitto haluaa korostaa, että maakunnan liiton tulee jatkossakin olla selkeästi aluekehitysviranomainen alueellaan ja pitää erittäin tärkeänä, että uudistuksessa huolehditaan siitä, että valtion aluehallinto pysyy alueilla ja toimii kehittäjäkumppanina kunnille ja maakunnille. On myös tarpeen huolehtia toimivista ja selkeistä yhteistyörakenteista.

Laissa elinvoimakeskuksista sekä kehittämis- ja hallintokeskuksesta 2 §:ssä elinvoimakeskusten tehtäväksi on määritelty Euroopan Unionin alue- ja rakennepolitiikan toimeenpanotehtävät. Esityksessä mainitaan, että jatkossa näitä tehtäviä voidaan edelleen vahvistaa, muttei oteta kantaa, miten. Aluekehitysviranomaisina maakunnan liitoilla tulee jatkossakin olla vähintään nykyinen rooli alue- ja rakennepolitiikan toteuttajina ja rahoitusta välittävänä viranomaisina.

Lupa- ja valvontavirastolain 3 §:n mukaan (Toimialat ja tehtävät) pelastustoimi ja varautuminen sijoittuvat osaksi valtakunnallista virastoa. 13 §:ssä säädettäisiin varautumisen alueellisen yhteistyön järjestämisestä varautumisen yhteistyöalueilla. Varautumisen yhteensovittamistehtävän keskittäminen viidelle alueelle on haasteellinen ja uhkaa jättää tehtävän liian kauas kuntien ja

muiden toimijoiden käytännön tarpeista. Alueellisen varautumisen toteutusmallin muutostarpeet on otettava valmisteluun viivytyksettä, koska ehdotettu malli ei vastaa alueiden tarpeisiin esimerkiksi maakunnallisten yhteistyörakenteiden ylläpidon ja läsnäolon, tilannekuvan tuottamisen, ylläpidon ja toimittamisen, eikä elinkeinoelämän näkemysten huomioimisen osalta. Satakuntaliiton näkemyksen mukaan alueelle syntyy tiiviin yhteistyön ja kuntien ja kaupunkien varautumistyön myötä tilannetietoutta, joka tulee huomioida varautumisessa nykyistä vahvemmin, ja lakiluonnoksessa jää epäselväksi, miten varautuminen kytkeytyy aluetietouteen, suunnitteluun ja yhteensovittamiseen.

Liikenne- ja viestintäministeriön hallinnonalalle suunniteltujen uudistusten yhteydessä on edelleen varmistettava alueellisen ja paikallisen erityisosaamisen ja yhteistyön täysimääräinen hyödyntäminen. Liikennejärjestelmää tulee jatkossakin kehittää kokonaisvaltaisesti ja pitkäjänteisesti kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla. Satakunnan elinvoiman kannalta on merkittävää, että mm. tie- ja liikenneolot sekä maanteiden pito ovat mahdollisimman lähellä maakuntaa eli tulevassa Elinvoimakeskuksessa. Alueidenkäytön näkökulmasta uudistuksessa on syytä huomioida, että Lupa- ja valvontavirastossa on riittävä osaaminen ja asiantuntijuus liikenteen ja maankäytön vuorovaikutuksen osalta.

Yleisesti ottaen Satakuntaliitto pitää hyvänä, että valtion aluehallintoa uudistetaan, mutta kyse on mittavasta uudistuksesta, joka kaipaakin vielä täsmennyksiä, sekä vaikutusten ja vaikuttavuuden arviointia.

Vesiluoma Timo
Satakuntaliitto

Oksa Sanna
Satakuntaliitto